

Isten Igéjének hármás alakja

Nagyon hamar, már a reformáció első éveiben kikristályosodott az Isten Igéjének megjelenési alakjaival kapcsolatos református tanítás.

3. oldal

Lelkiség, áhítat és spiritualitás

Életünk, élethelyzeteink értelmére, jelentésére vonatkozóan szükségünk van a lelkiségre, vagy ahogy legtöbbször említik, spiritualításra.

4. oldal

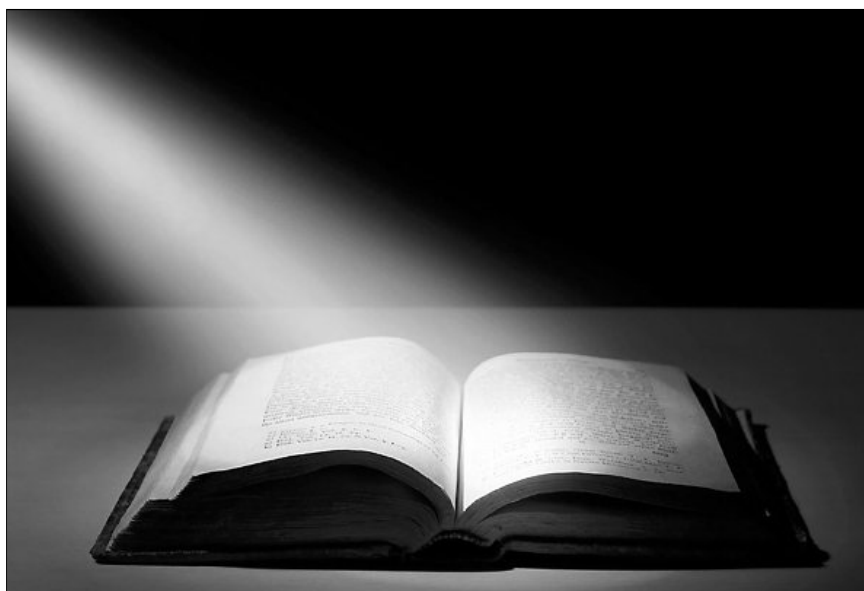
A keresztyénség igazi központja

A keresztyénség központja nem Jeruzsálemben, Rómában, vagy Genfben van, hanem a családban, a keresztyén otthonban található.

4. oldal

HARANGSZÓ

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2015. JÚNIUS XXVI. ÉVFOLYAM 12. SZÁM



A BÖLCSESSÉG KERESÉSE BÁNATTAL IS JÁR!

Mert a bölcsesség sokaságában sok búsulás van... mondja a Prédikátor az ő könyvében. Józanul és éles szemmel szemléli a világ dolgait, és nagy igazságra lel. Szemlélődései és vizsgálódásai közben sok kérdést tesz fel, melyekre végül is ezt a választ adja: „Felette nagy hiábavalóságok...” Ugyanis „a sok könyv írásának nincs vége és a sok tanulás fáradságára van a testnek.” Am legvégül kimondja: „A dolognak summája mindezeket hallván, ez: az Istent féljed és az Ő parancsolatait megtartsad, mert ez az embernek fő dolga!”

Míg e bölcs felismerésre jut, addig sok mindent megpróbál. Mindenek előtt a bölcsességet keresi. „Bölcsesség” – mit is jelent ez a szó? Ennek ellentéte a „bolondság”. No, már most...az értelem megtalálhatja-e a bölcsességet? Egyébként is: mire lehetünk az értelmünk révén? S boldogok leszünk-e egyáltalán ez által?

A prédikátor ezt írja: „És adám az én elmémet mindazok vizsgálására és bölcsen való tudakozására, melyek lesznek az ég alatt. Ez gonosz hiábavaló foglalatosság, melyet adott Isten az emberek fiainak, hogy gyötrődjék vele.” Isten szívünkbe helyezte a vágyat, hogy tudást szerezzünk. (folytatás a 2. oldalon)

KUTASSÁTOK AZ ÍRÁSOKAT

Mennyire Biblia-olvasó a magyar református ember? A reformáció talán legdrágább és legerősebb hatása az anyanyelven való biblia-olvasás lehetősége volt. Reformátor eleink tisztán látták, hogy az anyanyelv, amin az ember gondolkodik, beszél és álmodik, az egyetlen lehetséges mód Isten Igéjének a szívig és velőig való elhatására! A Bibliát anyanyelven kell olvasni!

Aztán a vallási viták közepette valahogy az évszázadok során a hangsúly egyre inkább a nyelvre, a lehető legpontosabb teológiai és dogmatikai megfogalmazásokra került át, és lassan, de biztosan feledésbe merült a legfontosabb, az hogy „kell olvasni”!

Voltak elképzelések, mozgalmak, tervek arra nézve, hogy a magyar református ember rendszeresen, minden nap olvassa Isten éltető Igéjét. Ebből aztán sok ellentét, vita és megbélyegzés is származott egyházunk életében. Egy adott ponton már a rendszeresen Bibliát olvasó embert nem-hogy lelkinek, de egyenesen kegyeskedőnek, baptistásnak, nem-reformátusnak kiáltották ki! Ez viszont maga után vont több más bajt is, mert az egyéni lelkiség és a személyes élet-istentisztelet szinte teljesen eltűnt a közösségi, liturgikus gondolkodás mellett, az Isten gyermekének egyetemes papsághoz való tartozása pedig a reformáció 500 éves születésnapjához közeledve majdhogynem értelmezhetetlenné is vált. Kutassátok az Írásokat!

A BÖLCSESSÉG KERESÉSE BÁNATTAL IS JÁR!

(folytatás az 1. oldalról)

A tudás szerzése már fiatalon elkezdődik. A gyermekek fásztóan tudnak kérdezni: apa, miért halnak meg az emberek? Mama, hogyan lesznek a gyermekek? És hogyan születnek? Hol van nagypapa és nagymama? Miért nem látjuk többé őket? Hívjuk fel Istent telefonon, hogy beszélhessünk velük...

Mindnyájunkban bennünk van a tudás vágya. Am sok mindent nem tudunk megválaszolni... A mi tudásunk hiányos.

A prédikátor beismeri: nem tudok bepillantani a kulisszák mögé. És ez kínos, gyötrelmessel jár. Akármilyen módszerrel próbálkozik is az ember, a keze, az értelme üresen marad. Ezért a bölcsesség keresése sok bánattal jár. Egyébként is, amit itt-ott tudásunkkal megtalálunk, az csak megerhel bennünket.

A paradicsomban ott állt a jó és gonosz tudásnak a fája. Nem volt szabad gyümölcséből enni. Ugyanis Isten maga akarta nekünk adni a tudást. Isten maga akarta bölcsé tenni az embert. De mi nem tudtunk vigyázni. Mi Isten nélkül akartunk bölcsék lenni. S a vége az lett, hogy minden mi bölcsességünk tele van tövissel és bogáncsal. Ami ezután jön, az csak fájdalom, bánat és gyötrelm. Istentől elszakadva csak erre várhatunk!

Mi hát a bölcsesség? A végén megmondja a prédikátor: életed folyamán higgy Istenben! Ugyanis a mi bölcsességünk nagyon kicsi. Az igazi bölcsesség az, hogy életemet az Isten kezébe teszem. Görbe útjaimat nem tudom egyenessé tenni! Bízam hát rá magamat Istenemre!

Valaki azt mondta, hogy a Prédikátor könyve nem más, mint egy nagy kiáltás Krisztusért. Tőle kapjuk a tiszta tudást. Krisztus az Isten bölcsessége. Tőle tudjuk meg az igazságot. Azt, hogy Isten mit akar az életünkben megértetni velünk. Krisztus mindent tud, amit tudni kell. A rosszat is, a görbe utakat is. S mindezeket értünk magára vette, hogy általa mi Isten előtt igazak lehessünk. Az apostolok arra biztatnak, hogy törekedjünk az igazságra. A Krisztus igazságára. Szavai, Igéje által legyünk bölcsék! A tőle nyert tudás örömet szerez. Vigasztalást a nyomorúságban. Ez a tudás arra sarkall bennünket, hogy Istent imádjuk. Ez az a bölcsesség, amelyre Krisztus juttat el bennünket.

Vágyakozol erre a bölcsességre? Tedd életedet az Isten kezébe! Bíz magad Jézus vezetésére, és elérheted...

CSOMAY ÁRPÁD

A BIBLIA ÚTJELZŐ TÁBLÁI

„Rendelj magadnak útjelzőket, rakj útmutató oszlopokat, vigyázz az ösvényre, az útra, a melyen mentél, jőjj vissza Izráelnek leánya, jőjj vissza ide a te városodba!” (Jer 31,21)

Ha valaki el akar jutni egyik városból a másikba, útjelző táblák is segítik a tájékozódásban. Útközben többször is van lehetősége arra, hogy ellenőrizze, vajon jó irányba halad-e? A keresztyén ember számára Isten igéje ilyen útjelző tábla. Megmutatja a helyes irányt. Aki gépkocsit vezet, annak fokozottan figyelnie kell. Minden apró részletet szem előtt kell tartania. Megkülönböztetett figyelmet kell szentelnie az útviszonyoknak. Pontosan ismernie kell autója képességeit, korlátait. Aztán azzal is számolnia kell, hogy váratlan események is történhetnek. Meghibásodhat az autó, baleset lehet az úton, torlódások, útlezárások. Figyelnie kell arra, hogy az autót az úton tartsa, ne sodródjon le, s nem utolsó sorban más autós társaira is. Azt mondják, az a jó sofőr, aki a mások hibáit ki tudja védeni.

A keresztyén embernek is fokozottan figyelnie kell egy egész életen át. Figyelnie Isten felülről jövő útmutatására. Szem előtt kell tar-

tania az Ő szavát, Igéjét. Számolni kell azzal, hogy bizony, az életünk során lehetnek olyan helyzetek, amikor nagy szükség van a fokozott figyelésre. Az Ige olyan szépen mondja: „Rendelj magadnak útjelzőket, rakj útmutató oszlopokat, vigyázz az ösvényre, az útra, amelyen mentél...” A keleti ember számára is létszükséglet volt az útjelző tábla, hiszen e nélkül könnyen el lehetett tévedni. Sok kilátástalan helyzetben vergődő, tanácstalan, zsákutcába jutott, vagy éppen egy kapcsolat romjainál sir-dogáló ember számára az Út maga Jézus. A kérdés csak, meglátom-e Őt? Akarom-e követni őt. Az ember bocsánatra és kegyelemre szorult. Erről szól ez a néhány bibliai vers. Ma is kegyelemre és bocsánatra van szükségünk. Miért? Mert aki ezt megkapja, az boldogan hazaérkezhet, s Isten közelségében megérezheti, otthona van, biztos hajléka van, szerető édes atya van. Hazajöhet a maga városába.

Aki elindult az útra, előbb-utóbb hazatér. Aki megtapasztalja Isten kegyelmét és bocsánatát, az elnyeri az örök életet, a paradicsomi állapotot, úgy, ahogy a teremtés kezdetén (leg-elejen) az emberé volt.

ELEK ARNOLD

ISTEN IGÉJÉNEK BEFOGADÁSA

„...mi is hálát adunk az Istennek szüntelenül, hogy ti befogadván az Istennek általunk hirdetett beszédét, nem úgy fogadtátok, mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét (amint-hogy valósággal az is), amely munkálkodik is ti bennetek, akik hisztek.” (1Thessz 2,13)



Sok mindenért lehet hálát adni Istennek, sok mindent lehet megköszönni egyszeri alkalommal, naponként, vagy folyamatosan. Mikor Pál és társai a fenti Ige szerint hálát adnak, teszük ezt a thesszalonikaiakért, hogy hitre jutottak az Ige befogadása által, s teszük ezt hálával gondolva arra, hogy Isten őket használta fel, nekik voltak sikereik az evangélium hirde-

tésében. A kimondottan jó dolgok ilyenek: jók nekem, és jők másoknak is, hasznosak számomra, de nem csak, sőt az az igazán nagy öröm, ha másoknak tudunk felhőtlenül örülni, ha önzetlenség és nem irigység munkál legbelül. A fenti igéből az derül ki, hogy pont azt tartja fontosnak Pál, hogy nem az emberi tényező a lényeg, sőt teljesen háttérbe szorul a prédikátor személye, Isten Igéje mögött. Hogy a hirdetett Ige valósággal Isten szavává válik, s a hallgatók valóban Istent hallják ki az igehirdetés szavából, mert tényleg Ő az, aki szól.

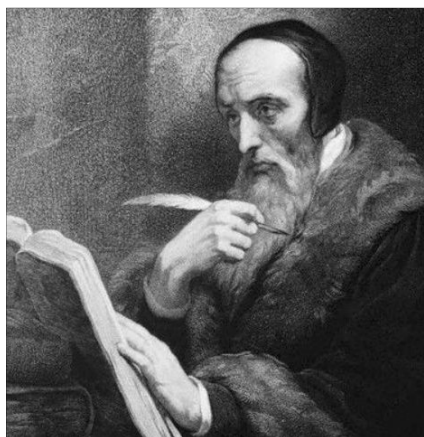
Tulajdonképpen nem az a csoda, hogy egyesek komolyan veszik Isten szavát, az az érthetetlen, hogy miért nem mindenki, aki csak hallja, jut megtérésre és életre?

A nagy ámitó ültette el az emberben a kétkedés magvát, a nagy hazudós, a sugdosó vezette tévútra őseinket s minket is sokszor, hogy önző legyen a teremtmény, istennek képzelje magát, s maga döntse el, mi a jó, és mi a rossz. Az ősi kígyó okozta a bajt, aki embergyilkos volt kezdettől fogva, s örül annak, ha elbukunk... De mondom néktek, hogy öröm lesz a mennyben egy-egy megtérő bűnösön, s már most örülni és hálát adni kell annak, hogy van, aki hallja Istent, hogy Isten beszéde élő és ható, és hogy az Ige nem tér vissza üresen. Boldog, aki tapasztalja, s hálát is ad, hogy sokan életre jutnak hallgatva Isten szavát. Légy te is ilyen, hitre jutott, hálaadó.

JOBB DOMOKOS

ISTEN IGÉJÉNEK HÁRMAS ALAKJA

Nagyon hamar, már a reformáció első éveiben kikristályosodott az Isten Igéjével kapcsolatos református tanítás. A II. Helvét Hitvallás (1566) például négy cikkelyben is foglalkozik a Szentírással kapcsolatos kérdésekkel.



Egyházunk tanítását a múlt században Barth Károly (1886-1968), a svájci származású, nagy hatású teológus öntötte új formába. Magyarázata szerint Isten Igéjének hármass alakja van: a hirdetett, az írott és a kijelentett Ige, azaz a prédikáció, a Szentírás és maga Jézus Krisztus.

Tanítása szerint az ígértetés az Ige hozzánk legközelebb eső alakja. Még mielőtt írni olvasni megtanulnánk, édesanyánk (talán tudtán kívül) a Miatyánk tanítgatásán keresztül már Isten ígértet hozza közel hozzánk, vagy elég a gyermekevek vallásóráira gondolnunk, ahol még vajmi kevés szerep jut az emberi felfogásnak. Isten ígéje már ekkor hirdettetnek nekünk.

Luther Márton maga is ezt tanítja, amikor azt mondja, hogy az evangélium nem az, ami a könyvekben le van írva, hanem az emberi ajkak által hirdetett eleven szó. Barth szerint is a Biblia alap és kiindulópont az ígértetés számára. Élővé és hatóvá akkor lesz, ha az elérkezik hozzánk! A mai ígértető tehát tulajdonképpen nyomdokaiba lép az első ígértetőknél – mondja –, hogy a próféták és apostolok évezredes tanítását a mi életünkre alkalmazza.

Ebben az értelemben beszél apostoli szukcesszióról (utódlásról) is, de nem a szó római értelmezése szerint. Az apostolica successio ugyanis a katolikus magyarázat szerint az egyház által közvetített kegyelem töretlen folytonossága. Doktrínájuk szerint csak ott van Krisztus igaz tanítása, ahol az adott közösség rendelkezik az apostoli folytonossággal, amit a papság kézzel átadott történő felszentelése biztosít. Így a püspökök megszakítatlan láncolatán keresztül a folytonosság egészen Krisztus apostolaiig vezethető vissza. Ahol ez hiányzik, ott a hívek nem tagjai az igaz keresztyének „családfájának”. Később ebből alakult ki a

pápai csalatkozhatatlanság tana is, ami aligha hozható összhangba a Szentírás tanításával. Az utódlás ugyanis nem az apostolok feltétel nélküli tekintélyét viszi tovább (azt mindig meg is kell szolgálni!), hanem az apostoli üzenet tiszta megőrzését jelenti!

De legyen szó az Ige hirdetett vagy írott formájáról, mindkettőre igaz, hogy túlmutat önmagán. Eszen szó akár az ígértetésről, akár a Szentírásról, mindkettő a kijelentett Igére, Jézus Krisztusra mutat. Egyik sem önmagáért van, és egyik sem önmagát kínálja, hanem mint a kijelentés szolgálói, Krisztushoz vezetnek!

Kifejezetten az istentiszteletről nézve Kozma Zsolt kolozsvári teológiai tanár némileg kibővíti, helyesebben szólva módosítja ezt a három formát, amikor az írott és hirdetett Ige mellett a jelszerű ígért (a keresztséget és az úrvacsorát) említi. Mindhárom rendeltetése az az istentisztelet, hogy a negyedikre, a kijelentett Igére, Jézus Krisztusra mutasson, és Hozzá vezessen minket!

KÁLVIN ÉS A SZENTÍRÁS

Kálvin János Institutiojában maga is egyértelmű különbséget tesz Krisztus, mint Isten Kijelentése és a Szentírás között. A sorrendben ugyanis az első mindig Isten kijelentése (ami Krisztusban lett igazán egyértelmű és világos), ezt követte a szóbeli hagyomány, ami tovább adta Isten szavait és tetteit, végül pedig ezek írásban történő megőrzése következett.

Mert bár a Biblia könyvei némely műfaji jellegzetességnek megfelelnek, mégsem tekintjük sem filozófiai, sem történeti, sem szépirodalmi, legkevésbé talán természettudományi műnek. A Szentírás ugyanis Isten önmagáról adott kijelentése, ami arról tudósít, hogy hogyan van jelen Isten az ember életében!

A Szentírás a reformátori tanítás szerint feltétlen engedelmisséget kíván, amit az akkori társadalmi helyzetben talán könnyebb volt érvényre juttatni, mint manapság, amikor lépten-nyomon megkérdőjelezzük nemcsak a Szentírás értelmezését, de Isten létezését is.

Milyen választ adhatunk mi erre? Azt, hogy a Szentírás igazsága nem rajtunk múlik! Sem külső erőszak, sem belső egyetértés nem tudja azt sem érvényteleníteni, sem felülírni, mert a Szentírás egyedül Isten szuverén kinyilatkoztatása. Sokan felfuvalkodottságukban valóban kétségbe vonják az Írás tekintélyét, de a velük szembeni magatartásra hadd álljon itt Luther Márton tanácsa, aki egyenesen azt ajánlja, hogy „aki semmibe veszi Isten ígértet, azzal ne is vitázzunk!” – Hagyjuk inkább Istenre a meggyőzést! (Török István *Dogmatikája nyomán*)

TOKÁR SÁNDOR

KÖNYVISMERTETŐ

KONFIRMÁCIÓ- ELŐKÉSZÍTŐ FELNŐTTEKNEK

Dr. Szalkay Kázmér debreceni lelképásztor saját gyülekezetében szembesült azzal a ténnyel, hogy hozzá házasságkötés megáldására jelentkező párok egyik, vagy mindkét tagja nem konfirmált, vagy meg sincs kereszteleve. Esetlegesen az egyházzal sem volt különösebb fogalmuk, az esküvőt is díszes ceremóniának gondolták, nem talán rokonok unszolására vállalták. Néhány oktatási alkalom mellé, úgy érezte a szerző, hogy valami nyomtatott tankönyvet kellene a kezükbe adni, mert a szó elszáll. Ez a könyvecske rendkívül rövid, informatív, nem tankönyv-ízű, ugyanakkor közérthető nyelven megfogalmazott, nem református egyházi rétegenyelven, mégis tisztes módon az egyházi szóhasználatba, fogalmi rendszerbe észrevétlenül bevezető jellegű kellett hogy legyen.

A lelképásztor mindezeknek az ön maga elé tűzött céloknak megfelelően írta meg 32 lap terjedelmű kézikönyvét, amit valaki együltőhelyben kb. egy óra alatt el tud olvasni. Néhány elolvasás után már emlékezetébe is tudja vésni, és jól tájékozott lesz a keresztyénség, azon belül a magyar református egyházi tanítások, történet, életgyakorlat tekintetében. Megtudja, hogy mi a konfirmáció, miről szól a Biblia, azon belül az Ószövetség. A teremtés, az ember, a bűneset, az isteni ítélet és a kegyelem, a halál bibliai megvilágítása után az ószövetségi üdvőtörténet kulcsfontosságú eseményei, Ábrahám, Izsák, Jákób ősatyák történetei átvezetnek az Újszövetségbe, ahol az evangéliumok bemutatása után sorra veszi az üdvőtörténeti keresztyén ünnepeket. Az egyház, a keresztség, az istentisztelet, az úrvacsora lényegének és eseményének plasztikus leírását követően az egyház történetének fejezete adja a leíró rész befejezését.

Irodalomjegyzék mellé a bibliai könyvek sorrendbe szedett nevének és szokásos rövidítésének jegyzéke, és a tájékozódást elősegítő tartalomjegyzék zárja ezt a nélkülözhetetlen füzetet. A füzet természetesen minden egyházunk életébe érte bekapcsolódni szándékozó, és ezért felnőtt fejjel konfirmációt, szükség esetén a fogadalomtétel után a keresztség szentségébe részesülni óhajtó személy számára kinyitja az egyház lelki ajtaját, és képes segíteni abban, hogy egy konkrét egyházközség lelki közösségében otthonra találjon.

DR. CSOHÁNY JÁNOS

A II. HELVÉT HITVALLÁS TANÍTÁSA A HÁZASSÁGRÓL

„A házasságot pedig (amely a féltelenségnek az orvossága, sőt azonos az önmegtartóztatással!) maga az Úr Isten szerezte, aki azt gazdagon megáldotta és azt akarta, hogy férfi és nő szétválaszthatatlanul ragaszkodjék egymáshoz kölcsönösen, és a legnagyobb szeretetben és egyetértésben éljenek együtt.”

A házasságot isteni egybekapcsolásnak nevezte az evangélium, mert az Úr Jézus ezt mondja: amit Isten egybekötött, ember ne váltsa szét. „Eltérő vallás miatt nem bontható fel a házasság”, és „elítéljük azokat, akik kárhóztatják a második házasságot. Elítéljük a többnejűséget. A házastársak kerüljék a civódásokat, a visszavonásokat, a bujaságot.”

„Neveljék gyermekeiket a szülők istenfélelemre, úgy szintén gondoskodjanak a szülők gyermekeikről, megemlékezvén az apostol intéséről: Aki övéiről nem visel gondot, a hitet megtagadta és rosszabb a hitelennél (1Tim 5,8).” „Első sorban tanítsák meg övéiket tisztességes mesterségekre, amelyekkel magukat eltartják, vonják el őket a henyléstől, és mindezek rendjén oltsák beléjük az Istenbe vetett igaz bizodalmat, nehogy kishitűségük vagy túlságos biztonságérzetük, vagy rút fősვნყნყგűk miatt elzúlljenek, és semmi gyümölcstermésre ne jussanak.” „A szülők feladata, hogy oktassák és helyesen tanítsák gyermekeiket. Ez az oktatás vagy tanítás három viszonylatban történik: a vallásban, az erkölcsökben és a hivatás elsajátításában.”

„Tanítsák meg a szülők, hogy miképpen járjanak gyermekeik, milyen legyen a testtartásuk és magatartásuk, hogyan viselkedjenek illőképpen a templomban, nyilvánosság előtt, az asztalnál, az emberek közötti társaságban és bármely más helyen.”

„Az pedig igen bizonyos, hogy azok a cselekedetek, melyeket a szülők házassági kötelességük és gondviselő tisztjűk szerint igaz hitben visznek véghez, Isten színe előtt szent és valóban jó cselekedetek, és nem kevésbé kedvesek Isten előtt, mint a könyörgések, a bűjtők és az alamizsnák.”

„Szeretni, gondozni és táplálni kell a szülőket, a társakat és a gyermekeket, de a vallás elhanyagolása nélkül. Isteretes ugyanis az Úr parancsa: Aki inkább szereti szüleit, feleségét és gyermekeit, mint engem, az nem méltó hozzám.”

KEREKES JÓZSEF

A KERESZTYÉNSÉG IGAZI KÖZPONTJA

A keresztyénség központja nem Jeruzsálemben, Rómában vagy Genfben van, hanem a családban, a keresztyén otthonban található. Ezért is szükséges és jó, ha van istentisztelet, áhítat, közös ima, bibliolvasás a családban.

Ha lefekvés, altatás előtt a kicsi gyermek jelenlétében több estét követően felolvassuk ugyanazt a bibliai részt, például egy zsolnárt, azt vesszük észre, hogy egyszer csak kicsinyünk mondogatni kezdi a zsolnáros szavait. Számos esti ima szövege is megtanítható, mely nyugtatólag hat gyermekre-szűlőre egyaránt.

De a családi körben lezajló áhítatra visszatérve, úgy gondolom, hogy egy átlagos család átlagosnak mondható időbeosztásában erre a legmegfelelőbb alkalom az esti étkezés előtti időszak. Ekkor már mindenki otthon van. Persze, az ideális eset az, ha a közös bibliolvasásra, elcsendesedésre a reggeli órában is adódik alkalom, az külön biztatást és jó kezdést adhatna a családtagok egész napjának. Az adott ige, üzenet fényében lehetne megélni az egész napot, és a vacsoránál megbeszélhetjük, ki mit tapasztalt aznap.

A családi áhítatnak liturgiája is van! Miért ne lehetne közös énekléssel kezdeni?! Ezt követheti a bibliolvasás valamilyen rendnek, be-



osztásnak megfelelően: bibliolvasó kalauz; a Biblia egy év alatti elolvasásának beosztása szerinti, napi rész, illetve ebből a részből egy kiválasztott részlet. A családi áhítat fontos eleme az ima. Sokat segít, és nevelő hatása van a valós helyzetekre, öröme, bánatra, próbára, vizsgára, elvégzendő munkára reagáló imának. Ha eddig nem volt, most legyen szokás családkban a közös áhítat! Tapasztalni fogjuk a nehéz helyzetekkel való nyugodtabb szembenézést, és az aggodalmak fokozatos háttérbe szorulását.

G. LEVENTE

LELKISÉG, ÁHÍTAT ÉS SPIRITUALITÁS

Életünk, élethelyzeteink értelmére, jelentésére vonatkozóan szükségünk van a lelakiségre, vagy ahogy legtöbbször említik, spiritualitásra. Nemes Ödön szerint a spiritualitás „mindenkiben születésétől fogva meglévő egyedi képesség és irányulás, amely magában foglalja a kreativitás, a növekedés és az értékrend kifejtésének lehetőségét”.

Másként fogalmazva azt is mondhatjuk, hogy a spiritualitás a „magasabb tudatosság” éresi folyamata. Olyasfajta élethez való hozzáállás, mely áthatja az ember életmódját, másokhoz fűződő kapcsolatait, meghatározza a személyes értékrendet, és az életnek a hétköznapiébnál magasabb, átfogóbb célt, illetve értelmet ad. Ez viszont csupán egy képessége, egy Istentől ajándékozott készsége az embernek. Alázatos gyakorlás és tudatos Isten felé fordulás nélkül egy torz lelki élet alakulhat ki!

A lelakiségben olyan gondolkodásmódról beszélünk, mely tudja, hogy létezik egy, az emberi világot felülmúló, az ember számára „már igen, de még nem” elérhető világ, melynek „felettes értelme” képes értelmet adni akár a szenvedésnek is. Minden lelakiség tudja, hogy az evésen és iváson túl vannak lelki tartalmak is az életben.

Az egyén fejlődéséhez elengedhetetlen fontosak a kapcsolatok. A kapcsolat, kapcsolódás fogalma három szinten közelíthető meg: kapcsolat önmagammal, kapcsolat másokkal, és

kapcsolódás valamilyen magasabb értelemhez, célhoz, azaz kapcsolat Istennel.

Önmagamhoz való kapcsolódásom kezdetben bátorságot és türelmet igényel. Vizsgálom kell érzéseimet, hogy ne a fel nem ismert érzelmek irányítsák tetteimet. A másokkal való kapcsolatnak is éltető hatása van. Fontos megérinteni másokat, és másoktól megérintve lenni. Ezek a kapcsolatok időt, odaszánást igényelnek. Az érzelmi és az intellektuális kapcsolódás csakis érzések, illetve gondolatok cseréjével erősödik.

Az Istenhez történő kapcsolódás ad alapot és értelmet minden más kapcsolatnak, és ennek rendjén érezzük, hogy az embernek szüksége van arra, hogy legyen valami felettes, ami a nehéz helyzetekben is megadja az élet értelmét. Valami, ami meghatározza az értékrendemet. Valami, ami jövőt, a lehetetlen helyzetekben is kapaszkodót, biztos alapot ad. Valaki, Akihez az ima által kapcsolódhatunk. Az ima erőfeszítés Isten elérésére, ugyanakkor nyitottság, hogy Isten megérinthesen. Az ima, ami csendes egyedülléttel kezdődik, ami felszabadít, és aztán összekapcsol minden létezővel.

A lelki ember egy minőségében több, jobb, kedvesebb ember, mint az, aki önző, és csak a megfoghatóval, megehetővel van elfoglalva. A spirituális ember nem tökéletes, de tudja, hogy nem az, és törekednie kell Isten vezetésével megváltozni!

CSIK VERA nyomán

ADOMÁNYGYŰJTÉS A KÁRPÁTALJAI REFORMÁTUS TESTVÉREINKNEK

SZILÁGYSOMLYÓI EGYHÁZMEGYE

A Szilágysomlyói Református Egyházmegye gyülekezeteiben az alábbi adománygyűjtések történtek: Alsóvalkó 400 lej; Búrgezd 2800 lej; Ipp 800 lej; Kémer 1000 lej; Kraszna 6144 lej; Krasznahorvát 500 lej; Lecsmér 755 lej; Ráton 350 lej; Sarmaság 2000 lej; Sarmaság-Bányatelep 2500 lej; Selymesilovsa 1453 lej; Somlyóújlak 1700 lej; Szilágybagos 3500 lej; Szilágyborzás 2085 lej; Szilágykövesd 325 lej; Szilágylompért 900 lej; Szilágynagyfalu 4500 lej; Szilágypercesen 10 000 lej; Szilágyosmlyó 3000 lej; Szilágyzovány 700 lej; összesen 45 412 lej. Ezen kívül a Szilágyosmlyói „Simion Barnuti Főgimnázium” és a „Ioan Ossian Liceum” magyar diákjai 1130 lej adományt gyűjtöttek. Az összegyűjtött adományt 2015. április 16-án Debrecenben adták át Héder Jánosnak, a Kárpátaljai Református Egyházkerület püspökhelyettesének és Balogh Attilának, az Ungi Református Egyházmegye esperesének.



ZÁN FÁBIÁN SÁNDOR KÁRPÁTALJAI REFORMÁTUS PÜSPÖK

NAGYKÁROLYI EGYHÁZMEGYE

A Nagykárolyi Református Egyházmegye gyülekezeteiben az alábbi adománygyűjtések történtek: Ákos 300 lej; Bere 100 lej; Bogdánd 200 lej; Börvely 1000 lej; Dobra 200 lej; Domahida 200 lej; Érendred 1100 lej; Érkőrös 500 lej; Érszakácsi 500 lej; Érszentkirály 300 lej; Gencs 3115 lej; Hadad 600 lej; Hadadnásd 500 lej; Iriny 100 lej; Királydaróc 200 lej; Kismajtény 250 lej; Krasznamihályfalva 551 lej; Lele 700 lej; Magyarcsaholy 400 lej; Magyargeres 2500 lej; Nagykároly-Belváros 2720 lej; Nagykároly-Kertváros 200 lej; Pelekeszi 100 lej; Piskolt 900 lej; Szaniszló 100 lej; Szilágypér 500 lej; Szilágyzér 500 lej; Tasnád 1000 lej; Tasnádszarvad 100 lej; Tasnádszántó 100 lej; összesen 19 536 lej.

ZILÁHI EGYHÁZMEGYE

A Zilahi Református Egyházmegye gyülekezeteiben az alábbi adománygyűjtések történtek: Menyő 100 lej; Szilágyballa 1500 lej; Szilágykerked 500 lej; Szilágypanit 2700 lej; Szilágyásmsón 2225 lej; Zilah-Belváros 2200 lej; Zilah-Fenyves 1200 lej; Zilah-Liget 1750 lej; összesen 12 175 lej.

SZATMÁRI EGYHÁZMEGYE

A Szatmári Református Egyházmegye gyülekezeteiben az alábbi adománygyűjtések történtek: Amac 910 lej; Aranyosmegyes 50 lej; Atya 400 lej; Csengerbagos 20 lej; Dobrácsapáti 100 lej; Egri 1310 lej; Hirip 577 lej; Józsefháza 178 lej;

Kisbábony 700 lej; Kiskolcs 875 lej; Kispeleske 240 lej; Lázári 500 lej; Mikola 1100 lej; Nagykolcs 200 lej; Ombod 600 lej; Óvári 390 lej; Pettyén 800 lej; Sándorhomok 360 lej; Sárközújlak 1000 lej; Szamosdara 400 lej; Szamosdob 400 lej; Szamoskóród 100 lej; Szamoskrassó 500 lej; Szárazberek 360 lej; Szatmár-Kültelek 1000 lej; Szatmár-Szamosnegyed 1000 lej; Szatmár-Szigetlanka 1350 lej; Szatmárgörbed 100 lej; Szatmárudvári 1200 lej; Tamásváralja 1600 lej; Túrterebes 500 lej; Vetés 1000 lej.

NAGYBÁNYAI EGYHÁZMEGYE

A Nagybányai Református Egyházmegye gyülekezeteiben az alábbi adománygyűjtések történtek: Apahegy 700 lej; Avasfelsőfalu 600 lej; Avasújíváros 3200 lej; Domokos 2100 lej; Felsőbánya 361 lej; Hagymáslapos 1200 lej; Hosszúmező 1320 lej; Koltó-Katalin 6800 lej; Kőszegremete 500 lej; Magyarberkesz 750 lej; Magyarlapos 1300 lej; Máramarossziget 2600 lej; Misztótfalu 350 lej; Monó 2500 lej; Égerhát 1100 lej; Nagybánya-Újváros 1100 lej; Nagybánya-Óváros 3000 lej; Szamosardó 3050 lej; Vámfalu 3791 lej; összesen 36 322 lej; Szinerváralja 250 euro.

ARADI EGYHÁZMEGYE

Az Aradi Református Egyházmegye gyülekezeteiben az alábbi adománygyűjtések történtek: Arad-Belváros 1100 lej; Arad-Gáj 100 lej; Arad-Mosóc 600 lej; Ágya 500 lej; Angyalkút 150 lej; Bélzerind 100 lej; Borosjenő 100 lej; Borossebes 300 lej; Erdőhegy-Kisjenő 900 lej; Feketeegymart 500 lej; Kispereg 520 lej; Lippa 100 lej; Nagyzerind 500 lej; Szentleányfalva 250 lej; Vadász 100 lej; összesen 5820 lej.

BIHARI EGYHÁZMEGYE

A Bihari Református Egyházmegye gyülekezeteiben az alábbi adománygyűjtések történtek: Ant 300 lej; Árpád 800 lej; Belényes 960 lej; Belényes-sonkolyos 500 lej; Belényesújlak 1400 lej; Bihar 1500 lej; Félegyháza 1230 lej; Vajda 500 lej; Bors 150 lej; Erdőgyarak 350 lej; Feketeerdő 400 lej; Fugyi 300 lej; Fugyivásárhely 600 lej; Gyanta 500 lej; Hegyközsatár 500 lej; Hegyközkovácsi 700 lej; Hegyközpályi 300 lej; Hegyközsáldobágy 750 lej; Hegyközszentimre 450 lej; Jakóhodos 700 lej; Kisnyégerfalva 1740 lej; Kisszántó 150 lej; Köröskisjenő 500 lej; Tárkány 4100 lej; Kövesegyháza 50 lej; Kügypuszta 50 lej; Magyar-kakucs 100 lej; Remete 1500 lej; Mezőbaj 1100 lej; Telegd 150 lej; Telki 400 lej; Szalonta 3000 lej; Nagyszántó 300 lej; Várad-Püspöki 2500 lej; Várad-Csillagváros 450 lej; Várad-Hegyalja 50 lej; Várad-Olaszi 1170 lej; Várad-Össi 1500 lej; Várad-Rét 1300 lej; Várad-Szőlős 720 lej; Várad-Újváros 1200 lej; Várad-Velence 800 lej; Nyüved 300 lej; Örvénd 100 lej; Paptamási 300 lej; Pelbárthida 300 lej; Pósalaka 555 lej; Biharszentjános 1033 lej; Pusztaiújlak 130 lej; Siter 100 lej; Szalárd 1450 lej; Tamáshida 615 lej; Tenke 900 lej; Toldinagyfalu 1080 lej; Fenes 1550 lej; ROLRÉSZ 550 lej; kórházlelkész 485 lej; összesen 45 168 lej. Élesd, Várad-Rogériusz és Rév közvetlenül juttatták el adományaikat Kárpátaljára.

EGYHÁZKERÜLETÜNK KÉPVISELŐI KÁRPÁTALJÁN

Csúry István, a Királyhágói Református Egyházkerület püspöke, Mikló Ferenc, a Bihari Református Egyházmegye esperese, Mikló István Boldizsár, az egyházmegye katekétikai előadója Kárpátalján jártak, ahol átadták az adományokat a Beregi Református Egyházmegye esperesének.



„Mi arra gondoltunk, hogy ezt a pénzt nagyobb lelkescsaládok és a gyülekezetek támogatására használják fel, de természetesen ezekről önök döntenek, erre a célra 10 ezer 200 eurót hoztunk. Ez az összeg a bihari egyházmegyei gyülekezetek adománya, ezt természetesen lebbe gyűjtöttük össze, de beváltottuk euróra, talán így jobban tudnak gazdálkodni a pénzzel. Személyesen kértem meg Csúry Istvánt, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KREK) püspökét – aki ugyancsak az egyházmegye egyik gyülekezetének lelkipáztora –, hogy tiszteljen meg bennünket, és kísérjen el erre a találkozóra, és íme, a püspökünk is itt van közöttünk” – nyilatkozta Mikló Ferenc esperes.

Csúry István püspök megköszönte a lehetőséget, hogy találkozhat a Beregi Református Egyházmegye képviselőivel, majd szólt arról, hogy a Királyhágómelléki Református Egyházkerület is csatlakozott ahhoz a felhíváshoz, hogy támogassuk a nehéz sorsra jutott kárpátaljai református magyarságot. „Mi magunk egyházkerületi szinten – mely kilenc egyházmegyét foglal magába – hűsvéttel bezárólag rendeztük meg ezt a gyűjtést, és az egyházmegyénk döntött arról, hogy kiknek viszik el pénzügyi adományait. Vannak olyan esetek is, hogy a kerület egyházközségei tartanak közvetlen kapcsolatot kárpátaljai egyházközségekkel, ezeknek a gyülekezeteknek ők adták át az általuk összegyűjtött pénzbeli adományokat” – mondta Csúry István püspök, majd bejelentette, hogy egyházkerületi szinten mintegy 40 ezer eurót sikerült összegyűjteniük.

IMADISZKONT

Érdekes dolog keltette fel nemrég a figyelmet az Egyesült Államokban, Észak-Karolina Winston-Salem nevű településen. A Mary's Gourmet Diner étteremben 15 százalékos kedvezményt kap az a vendég, aki nyilvánosan imádkozik ételle elfogyasztása előtt!

Így van ez már néhány éve, de csak nemrég lett feltűnő az eset, amikor is egy, a városban reggeliző, éppen üzleti úton lévő nő csodálkozva vette észre a számlán szereplő „ima-kedvezményt”. Lefényképezte, és a megörökített számlát közzétette az interneten... Ezzel megeredt a világhálón kommentezők billentyűzete. Volt, aki teljesen abszurdnak tartotta, hogy valaki nyilvános helyen, étteremben, idegenek előtt, jól látható módon evés előtt imádkozzon. Megint más arról beszélt, hogy ha a vallásos, keresztyén emberek komolyan is gondolnák, szívből megélnék keresztyénységüket, akkor nem tartaná őket képmutatónak. Sőt, elismerné, hogy valóban, általuk más lehetne az egész világ. Persze, a kommentező hozzátette azt is, hogy amúgy irracionális dolognak tarja a vallást, de „így legalább lenne valami haszna” is. Mások arról vitáztak a hírre reagálók, hogy ez diszkrimináció. Miért kell különbséget tenni imádkozók és nem imádkozók között, sőt, az imádkozókat még jutalmazták is?! Igen, az is kérdés lehet, hogy az ebédre betérők miért imádkoznak: az Istennel való kapcsolatuk ápolása miatt, szívből, vagy egész egyszerűen színből, a 15 százalékos kedvezmény miatt? Önnek, kedves olvasó, mi a véleménye minderről? Szokott evés előtt imádkozni? Imádkozik nyilvános helyen, akár egy étteremben is?

Az ima magánügy, de látszódnia kell rajtam ez által is, hogy Krisztushoz tartozom. Az evés előtti ima megnyugtat. Az étkezés előtti ima kikapcsolatja velem a tévét és a rádiót, még az újságot is félreteszem. Nagyobb az esély, hogy így az asztaltársakkal is többet beszélgetek evés közben. Imadiszkont. Nem lesz olcsóbb az „imával elfogyasztott” étel, sőt. Értékes lesz minden falat, mert felismerem, hogy általa megáldott asztalnál költöhetem el.

A nyilvános imádkozásnál pedig már csak arra kell figyelni, ne hogy képmutatás, farizeusi kérdés legyen belőle. Ezt pedig csak sok és alázatos gyakorlással lehet elérni!

G. LEVENTE

RAGASZKODÓ TÁRGYAK

Az ember, mikor már túl van néhány évtizeden és néhány költözködésen, rájön, hogy van körülötte több olyan tárgy, több olyan holmi, amely annyira ragaszkodik hozzá, hogy nem tud tőle megszabadulni.

Igen, kissé furcsának tűnik ez, hiszen a dolgoknak nincs lelkük, akaratauk – mondanák sokan. Mégis, mikor ott állunk a sok, majdnem egy életen át összegyűjtögetett kacatok, lomok, értéktelenségek előtt, megnézzük, megrostáljuk, mit is hagynánk tovább körülöttünk, mi is kerülne fel arra a teherautóra, mely egy újabb otthonba, újabb hazába visz.

Előttünk van egy kupacban mindaz, amit már réges-régen kidobhattunk volna a szemétkosárba: csorba csuprok, repedt szájú szilke, mázátvesztett tányérok, karnélküli karoskosár, megsárgult vászontérítők, törölközők, pergamenillatú könyvek, zsolnárok, szüette gyűrődéska... és sok-sok régi fényképalbum.

Sorba vesszük őket ismét, s amint kezünk-höz érnek, egycsapásra kinyílik emlékezetünkben egy nyikorgó kiskapu – a múlt kiskapuja, melyen át azok üzengetnek, akikre ezek a tárgyak emlékeztetnek.

Így jártam én is. Megrezdült ismét valami bennem, valami azért, hogy ne kerüljön a kukába nagyanyám szilkeje, anyósom gyűrődéska, az anyám-szötte vászon s az a sok elnyűtt könyv, melyeket valamikor összekuporgatott zsebpénzemből vettem.

Régi ismerősök, régi kedves arcok tűnnek elő a fényképek viaszszínű lapjain: velük konfirmáltam, velük koptattam az iskolapadot, ők voltak a barátaim, ők pedig az én őseim. Hogyan égnének a tűzben?! Rettenetes lenne! Széttépve ugyanolyan rémisztő látvány.

Mi rosszat tett nekem ez a kékvirágos szilke, melyben nagyanyám mézédés lekvárja várta az unokákat? Az agyonhajtogatott s kifoszott abroszok vajon hány generációnak terítetek asztalt s reája fehér vagy éppenséggel fekete áldott kenyeret? Ezen az ezernyi parányi lyukkal kilyuggatott deszkán ki tudja, hány-szor gyúrt s nyújtott anyósom s az ő anyja levesbevaló tészta, lekváros derelyét?

Itt van ez az egykori füleskosár: ezzel hordta nagyanyám piacra a gyümölcsöt, ezzel jártam valamikor cseresznyéért én is!

Kezembe veszem őket, és simogatnak, és meglágyítják szívemet. Nem tudom eldobni őket, nem tudom elégetni, szétépteni, megsemmisíteni. Így hát visszateszem a hasznos, új tárgyak közé. Tovább viszem, tovább cipelem őket, mint egy könnyű, értékes, édes terhet. Aprócska, értéktelen sziget-kupac a többi fényes, modern bútordarab, inoxedény, perzsaszőnyeg között. Szinte összehúzzák magukat, hiszen csupán egy újabb megsemmisüléstől megmentett emlék-halmaz. De viszi az autó tovább: új irány, új életszakasz felé... csakis Isten tudja, merre.

Így követ múltunk is mindehová bennünket. Vihet bárhová a sors, vezethet máshová az út, a végén ott várnak kitárt kiskapuban az emlékek. És mintha csak azt mondanák: lám, tőlünk nem lehet megszabadulni, mert mi ott vagyunk minden tárgyban, minden kacatban, amit magatokkal cipeltek egy életen át.

Ismét lekerülnek a teherautóról. Aztán visszateszük őket a szekrény mélyére, egy jól álcázott zugba, vagy mégis óvva, kicsiszolva felrakjuk egy szerényebb polcra, vagy talán virágot, bokrot ültetünk beléjük. Hiszen újabb kezdést, újabb reményt adnak az életnek.

VERES PIROSKA



KITÜNTETTÉK A KOLOZSVÁRI PROTESTÁNS TEOLÓGIAI INTÉZET DÉKÁNJÁT

A Magyar Érdemrend tisztikeresztjét vehette át május 15-én Adorjáni Zoltán teológiai tanár, református lelképásztor. Az indoklás szerint az egyetemi docens „oktatói-nevelői munkájával nagyban hozzájárult az új teológus- és lelkésznevezédek képzéséhez, kutatói munkájával pedig az intertestamentális kor 21. századi értelmezéséhez”.

Adorjáni Zoltán 1956 novemberében Désen született sokgyermekes lelkészi családban. 1980-ban szerzett teológiai oklevelet Kolozsváron. 1990-91-ben ösztöndíjjal a hollandiai Urechtben tanult. Doktori címet 2005-ben a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen szerzett. 1991-től tanít a kolozsvári teológián.

Munkásságát – egyetemi oktatói, valamint a tudomány és sajtó területén végzett tevékenységét – Buzogány Dezső méltatta. Laudációjában így fogalmazott: „...Adorjáni Zoltán vállán sok kereszt van, amelyeket évek, sőt évtizedek óta kitartással hordoz. Most még egy kerül



oda az előbbiek mellé. Ennek a hordozása viszont már biztosan nem jár olyan nagy erőfeszítéssel, mint az eddigieké. Viselje jó egészségben, megérdemelte. Megérdemelte, mert felismerte, hogy az Istentől kapott számtalan kegyelmi ajándék felelősséggel jár, és ezt a felelősséget vállalta. A dicséret és a dicsőség Istené, Adorjáninak pedig marad továbbra is a munka. A munka Isten ügyéért. Mert nincs annál nagyobb megtiszteltetés, és annál nagyobb dicsőség, hogy Isten a maga ügyének intézésére méltat.”

TESTVÉREGYHÁZUNK KÖZGYŰLÉSÉN VETT RÉSZT EGYHÁZKERÜLETÜNK PÜSPÖKE

A skót nemzeti egyház (Church of Scotland) idei edinburghi közgyűlésének díszvendége volt Csúry István püspök. Egyházkerületünk püspökét Antal János előadótanácsos kísérte el jószolgálati útjára.



Testvéregyházunk egyhetes közgyűlése évszázados hagyományokat tükröző külsőségek között vette kezdetét május 15-én, az edinburghi királyi palotában. A közgyűlés május 16-án, szombaton megválasztotta testvéregyházunk új moderátorát, Angus Morrison lelképásztor személyében, akit a leköszönő moderátor, John Chalmers a másnapi ünnepi istentisztelet keretében iktatott be tisztségébe.

Egyházunk előljárója a leköszönő és hivatalba lépő moderátorral, valamint George Whyte lelkészi főjegyzővel folytatott megbeszéléseket a látogatás idején, az egyházközi együttműködés részleteiről pedig a Világmissziós Bizottság vezetőjével, Ian Alexander lelképásztorral és főmunkatársaival egyeztetett.

A látogatás rendkívüli alkalom volt egyházaink kapcsolatának szolgálatban kiteljesedő megújulására. Vendéglátóink szakmai és anyagi segítségnyújtást ígérték a királyhágómelléki szeretszolgálati tevékenység megerősítéséhez. A két egyház képviselői emellett megállapodtak, hogy ösztönözni fogják a közvetlen testvérgyülekezeti kapcsolatok kiépülését. A Királyhágómelléki Református Egyházkerület szeretszolgálati kezdeményezéseit megismerve vendéglátóink elismerőleg szóltak a nehéz helyzetben, nemzeti és vallási kisebbségben élő közösségünk elkötelezett társadalmi szolgálatáról, ami hiteles, élő és erőteljes biztonyságtétel az evangélium mellett. Tudatták, hogy Nyugat-Európa látóköreiből Kelet-Európa szinte teljesen kikerült, mivel azt feltételezték, hogy a térség országainak Európai Unió csatlakozása nyomán úgymond feleslegessé vált az intézményesített segítségnyújtás. Csúry István püspök tájékoztatója viszont egyértelműen jelzi, hogy továbbra is támogatni szükséges régióink egyházi célkitűzéseit.

„A Skót Egyház elkötelezettsége irányunkban azért is különösen értékes, mert évszázados harmadik-világbeli küldetésű szolgálatuk és a katasztrófák sújtotta térségek támogatása, például a földrengés-pusztította Nepál keresztényeinek támogatása mellett a Kelet-Európában szolgáló Királyhágómellékről sem feledkeznek meg. Ez pedig az »Egymás terhet hordozzátok!« evangéliumi parancs tényszerű megélése” – üzent a püspök.

ÁTFORMÁLÓ ILLAT

A Bibliának nincsen szaga. Vagy mégis? Ha becsukom a szemem, és visszagon-dolok gyermekkoromra, máig érzem nagymamán Szentírásának semmihez sem fogható illatát. Áradt belőle a szentség, de a legjobb az volt, hogy olvashattam.

Talán tizenkét éves lehettem, amikor nyáron kiültem a tornácra, és a jellegzetes szagú Könyvek könyvét olvasva valamin megakadt a szemem: a Jelenések könyve szinte teljesen hiányzott belőle. Akkor még nem igazán tudtam hozzászólni a kanonizálás témájához, de a hiányt észlelve értetlenül fordultam nagymamámhoz, hogy mi történt a Biblia utolsó lapjaival. Ő bosszúsan csak annyit mondott: mire észrevette, nagypapám elszívta. Azaz a vékony lapok éppen megfelelőek voltak arra, hogy dohányt sodorjon bele. Én nem tudtam ezért haragudni az öregre, mert nem szándékosan csinálta. Mint ahogyan nem feltétlenül a gonoszsgát vélem felfedezni azokban a börtönviseltekben sem, akik ugyanerre vetemednek.

Azért vannak ennél szomorúbb és megdöbbentőbb esetek is. A kommunista rendszerben külföldről kapott Bibliákat zúztak be WC-papírnak, mert tiltották az olvasását. Ma is vannak a világnak olyan részei, ahol büntetik azokat, akiknek akár csak a birtokában van egy szentírási részlet. Mindezek tudatában a polcomkon porosodó Biblia sokkal szentségtörőbb jelenség, mint az elszívott Jelenések könyve. Nem?!

Nemrég hallottam egy történetet, amelyben egyszer egy megtért kannibál egy szigeten ülte a rotyogó üst mellett Bibliát olvasott. Amikor egy antropológus, nagyokos tudós megjelent és megkérdezte tőle: „Mit csinálsz?” A bemszülött így felelt: „Bibliát olvasok.” Az antropológus megvetően horkantott, és így szólt: „Hát nem tudod, hogy a modern, civilizált ember elvetette ezt a könyvet? Nem kellene az idődet erre pazarolnod!” A kannibál végigmérte a férfit tetőtől talpig, majd kimérten így szólt: „Uram, ha nem lenne ez a könyv, most ön rotyogna ott az üstben!” Isten Igéje megváltoztatta az életét – és az étvágyát.

Lehet reggeltől estig vitatkozni azon, hogy ki milyen fordítású, színű, szagú Bibliát olvas. Engem nem érdekel az sem, ha az okostelefonodon keresed meg, a lényeg: használd, hogy használhasson, élj vele, hogy éltesen, informáld, hogy átformáldjon.

RÁCZ ERVIN

ÉVFORDULÓ

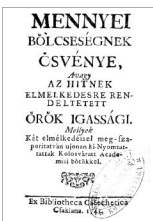
MARÓTHI GYÖRGY (1715–1744)



300 éve, 1715. jún. 18-án született Maróthi György ref. pedagógus. 1738-tól a debreceni ref. kollégium történelem, matematika, földrajz, csillagászat, latin és retorika professzora. A koll. diákjából megszervezte a ma is működő énekkart, a Kántust (1739). Kiadta a Szenci-féle zsolnároskönyvet, melynek függeléke az első magyar zeneelméleti mű (1740), az első magyar négyeszlólamú zsolnároskönyvet (1743). Az istentiszteleteken a többszólamú zsolnároséneklést kívánta meghonosítani.

TATAI FERENC (1707–1765)

250 éve, 1765. jún. 25-én hunyt el Tatai (Csirke) Ferenc ref. püspök. Balmazújvárosi (1740), hajdúszoboszlói (1743) és debreceni (1749) lelkész, debreceni esperes (1762), tiszántúli püspök (1763–65). Saját prédikációs és imádságos köteteit, francia és német nyelvű teológiai művek magyar fordításait adta ki. Kiemelendők katechizmusai: *Kegyelem szövetségének titkába való bevezetés* – Fr. A. Lampe után (1744), *Catechismus házi-kinti* – Christoph Stähelin után (1752).



BAKSAY SÁNDOR (1832–1915)



100 éve, 1915. jún. 18-án hunyt el Baksay Sándor ref. püspök, író, költő, a Kisfaludy-társaság tagja (1872), MTA-tag (1903). Kiskunhalasi tanár (1856), érsekcsanádi (1862) és kunszentmiklósi (1866-78) lelkész, solti esperes (1878-15), dunamelléki püspök (1904-15). Műfordításai, irodalmi és néprajzi írásai jelentek meg, egyházi munkáit halála után 4 kötetben rendezték sajtó alá (1930-33). Teljes vagyonát a kunszentmiklósi ref. gimnáziumra hagyta, mely nevét is felvette.

ORATÓRIUM LUTHER MÁRTONRÓL

Idén, reformáció napján, október 31-én lesz Dortmundban az ősbemutatója annak a pop-oratóriumnak, amely énekes, zenei formában mutatja be a reformátor Luther Márton életének egy részét.

A reformáció 500. évfordulójához közeledve ez a nagyszabású oratórium a reformáció alap-eszményeit, legfontosabb eseményeit, sorsfordító napjait állítja a nézők elé Luther életének a tükrében. Az előadás célja, hogy azt az egyházzal semmiféle kapcsolatot sem tartók is megértésük, valójában mi történt 1517-től, illetve már előbb Luther gondolatvilágában és lelkében.

Szabad jelentkezés alapján történik a közel 3000 énekes, illetve gyülekezeti és nem gyülekezeti kórus előszűrése. Az együttműködőknél nem nézik a felekezeti hovatartozást, vagy éppen azt, hogy van-e valamilyen kapcsolata valamilyen egyházzal. Ez a misszióknak sajátos, közvetett gyakorlata! Terv szerint augusztus 25-én Dortmundban lesz a pop-oratórium főpróbája. A nagyprodukció védnöke a Creative Kirche Alapítvány, a Weszfáliai Protestáns Egyház és az EKD (Németországi Protestáns Egyház).

Az oratórium szerzője, Michael Kunze énekszövegek írójaként kezdte pályáját az USA-ban, több mint 200 sláger szövegének a szerzője. Az 1980-as évektől fedezte fel a hozzá legközelebb álló műfajt, a musicalt. Az Erzsébet című darabbal tette ismertté nevét Németországban, amit eddig csaknem 9 millióan ismertek meg, nem csak német nyelvtérületen. Utána írt szövegeket Mozartról, Rebekáról és Mária Antoinette-ről. 79 arany- és platinalemeze van.

Az oratórium cselekménye 20 jelenetben játszódik. Az első az 1521-ben tartott birodalmi gyűléssel kezdődik, ahol Luther V. Károly császár és a főrendek előtt védelmezi a wittenbergi vártemplom ajtajára kiszögeezett tételeit. A további jelenetekben a reformáció fontos fordulópontjai kerülnek bemutatásra, mint



amikor Johann Froben Luther kinyomtatott iratait kínálja a tömegnek, hogy megismerjék gondolatait, vagy mint a 7. jelenet, amelyik a kiapadhatatlan erőforrást, az imádságot állítja elénk. Luther imákban erősödik meg nézeti igaza felől, amiket aztán a világi tekintélyek előtt rendíthetetlenül szólaltat meg. Mély és elgondolkodtató az a jelenet is, amelyikben Anton Fugger, a híres augsburgi bankház tulajdonosa arról beszél, hogy Luther bűnbocsátó-cédula ellenessége nemzetközi bankválsággal fenyeget, mivel a cédulák jelentik az európai hitelrendszer fő tartópillérét. A jelenet utal arra, hogy a nemzetközi pénzügyi érdekeket veszélyeztetni Luther nézete és fellépése, mert ha a bűnbocsátó cédulák üzlete dugába dől, a birodalmi pénzügyi rendszer összeomlik.

Németországban most is történik valami. Ezt jól lehet érezni e darabból. A sokréttű, olykor mellbevágó, olykor leleplező, a politikát, a banki világot, az egyházi korrupciót és az erkölcsstelen hatalmi praktikákat leleplező isteni Ige pörölye alatt nem csak a történelem tisztul. De időjártékkal aktualizálva a nézők is. Az Ige ellenállhatatlan ereje a pop-oratóriumon keresztül ma is gyakorolja felszabadító, katartikus élményt, megújulást, szemlélet tisztulást, felismeréseket kiváltó hatalmát. Egyfajta mai reformációt inspirál a „semper reformari debet”, mindig reformálni kell hatalmas zenei élménye és üzenete segítségével is! Isten útjai valóban kifürkészhetetlenek!

DR. BÉKEFY LAJOS

FRICSKA

Egyszer egy lelkipásztor a vasárnapi igehirdetés alkalmával Pál apostol egyik leveléből olvassa fel az Igét.

Látja aztán a lelkész, hogy egy asszony egész igehirdetés alatt sír, zokog, a szemét törölgeti.

Nagy büszkeség tölti el a lelkész szívét, hogy íme, milyen hatásos, lelket érintő igehirdetést tart.

Az istentisztelet után odamegy a lelkész a meghatódott asszonyhoz, hogy a dicsőretet leaassa, és megkérdi az asszonyt:

– Látom, mennyire megérintette az igehirdetésem, még meg is könnyezte!

– Nem azért sírtam én, tiszteletes úr, hanem ahogy Pál apostolt említette, eszembe jutott az én Pál fiam, aki katona, hogy vajon mi lehet vele!

HARANGSZÓ

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221-0323
Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Szerkesztőbizottság: Ghitea-Szabó József-Levente, Tötös Beáta, Oroszi Kálmán, Rácz Ervin, Tokár Sándor, Wagner Erik.
Felölös szerkesztő: Visky István. **Tördelészerkesztő:** Petrikó Ildikó. **Szerkesztőség:** 410001 Nagyvárad, Moscovai (Szilágyi Dezső) u. 14. sz. Tel.: 0726-242824, 0259-416067. E-mail: harangszo.ujzag@gmail.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro.
Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenci Kertész Ábrahám Nyomdájában. **Felölös vezető:** Wagner Erik.
A lap tervezése a lelkesi hivatalokon keresztül történik. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező írásokat rövidített és szerkesztett formában közölje. Meg nem rendelt kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.